

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GAEC Jeanningros

Strona pozwana: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Przy udziale: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych [i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących] pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych⁽²⁾ i art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽³⁾ w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że w szczególnej sytuacji, w której Komisja Europejska zatwierdziła wniosek organów krajowych państwa członkowskiego o zmianę w specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia i rejestrację chronionej nazwy pochodzenia, a wniosek ten jest przedmiotem postępowania sądowego toczącego się przed sądami krajowymi tego państwa – czy sądy te mogą orzec o umorzeniu toczących się przed nimi postępowań czy też, biorąc pod uwagę skutki ewentualnego stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu dla ważności rejestracji dokonanej przez Komisję Europejską, winny one orzec w przedmiocie zgodności z prawem przywołanego aktu organów krajowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych (Dz.U. L 179, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 17 grudnia 2018 r. – Skatteverket / Sögård Fastigheter AB.

(Sprawa C-787/18)

(2019/C 72/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Skatteverket

Druga strona postępowania: Sögård Fastigheter AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli zbywca nieruchomości, zgodnie z przepisami wprowadzonymi przez państwo członkowskie na podstawie art. 188 ust. 2 dyrektywy VAT⁽¹⁾, nie dokonał korekty odliczenia podatku naliczonego, ponieważ nabywca zamierzał wykorzystywać nieruchomość wyłącznie w transakcjach objętych prawem do odliczenia podatku, czy stoi to na przeszkodzie późniejszemu nałożeniu na nabywcę w okresie korekty obowiązku dokonania korekty w momencie kolejnego zbycia nieruchomości podmiotowi, który nie zamierza wykorzystywać nieruchomości do takich transakcji?
- 2) Czy odpowiedź na pierwsze pytanie będzie inna w sytuacji, w której pierwsze przekazanie wskazane w tym pytaniu stanowi przekazanie majątku w rozumieniu art. 19 dyrektywy 2006/112?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006, L 347, s. 1; sprostowanie: Dz.U. 2007, L 335, s. 60).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 października 2018 r. w sprawie T-272/16, Republika Grecka / Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uwzględnienie odwołania, o uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 4 października 2018 r., Grecja/Komisja (T-272/16, niepublikowanego, EU:T:2018:651) w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę wniesioną przez nią w dniu 25 czerwca 2016 r., o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej (UE) 2016/417⁽¹⁾ w zakresie, w jakim a) nakłada korektę finansową w całkowitej wysokości 166 797 866,22 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2010-2013 w sektorze pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, oraz b) nakłada korektę finansową w całkowitej wysokości 3 880 460,50 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2010-2013 w ramach Rozwoju obszarów wiejskich EFRROW oś 1 + 3 – środki 125 i 121 przeznaczone na inwestycje (2007-2013), oraz o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Republika Grecka podnosi sześć zarzutów.

- A. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej zarzutów pierwszego, drugiego i trzeciego skargi oraz korekty finansowej nałożonej w sektorze pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, Republika Grecka podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia nr 796/2004⁽²⁾ dotyczącego definicji użytków zielonych oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Zarzut drugi odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania wytycznych zawartych w dokumencie VI/5330/97 w odniesieniu do spełnienia przesłanek stosowania korekty finansowej w wysokości 25 %, błędnej wykładni art. 43, 44 i 137 rozporządzenia nr 73/2009⁽³⁾, niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz przeinaczenia sprawozdania podsumowującego organu pojednawczego.